Nr 90 Warszawa, dnia 15 października 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

389. Zarządzenie Ministra Skarbu
z dnia 12 października 1948 r.
w sprawie regulaminu prac Głównej Komisji Likwidacyjnej.

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75) i uchwały Głównej Komisji Likwidacyjnej z dnia 31 lipca 1948 r. zarządzam na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, co następuje:

§ 1.

Ustalam regulamin prac Głównej Komisji Likwidacyjnej, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Załącznik

REGULAMIN PRAC
GŁÓWNEJ KOMISJI LIKWIDACYJNEJ

§ 1.

Główna Komisja Likwidacyjna przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym składa się z Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, lub jego zastępcy jako przewodniczącego oraz przedstawicieli: dwóch z Ministerstwa Skarbu po jednym z Ministerstw: Administracji Publicznej, Przemysłu i Handlu, Odbudowy, Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Ziem Odzyskanych (Państwowego Urzędu Repatriacyjnego) oraz Centralnego Urzędu Planowania, Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego, Centralnej Komisji Związków Zawodowych, Centralnego Związku Spółdzielczego, Związku Izb Przemysłowo Handlowych, Związku Samopomocy Chłopskiej oraz Związku Izb Rzemieślniczych.

§ 2.

Członkowie i ich zastępcy pełnią swe funkcje do odwołania.

§ 3.

Przepisy art. 7 ust. 1 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 341) oraz art. 24 i 26 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) z ich późniejszymi zmianami stosuje się analogicznie również do członków Komisji, nie będących przedstawicielami władz.

§ 4.

Do zadań Głównej Komisji Likwidacyjnej należy:

1) ustalanie zasad szacowania przedmiotów i innych praw majątkowych, zbywanych bez przetargu:
   a) repatriantom,
   b) zdemobilizowanym żołnierzom, żołnierzom służby czynnej, którzy brali udział w walkach o wyzwolenie Polski po dniu 1 września 1939 r., oraz uczestnikom walk partyzanckich o Polskę z wyjątkiem tych, którzy występowali przeciwko Polsce Demokratycznej;
   c) funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa, którzy w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami;
   d) wdowom i sierotom po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę, jako też wdowom i sierotom po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego, oraz osobom, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa;
   e) inwalidom wojennym, inwalidom pracy i więźniom obozów koncentracyjnych;
   f) spółdzielniom.
2) ustalanie zasad określenia ceny sprzedażnej przedmiotów i innych praw majątkowych, zbywanych z wolnej ręki dzierżawcom (art. 31);
3) ustalanie zasad szacowania majątków pozostawionych przez repatriantów w Z. S. R. R., których wartość ulega zaliczeniu na poczet ceny kupna;
4) ustalanie wytycznych dla okręgowych komisji likwidacyjnych w sprawie odraczania spłaty ceny kupna i rozkładania jej na raty (art. 19 ust. 1. lit. c);
5) ustalanie innych wytycznych dla okręgowych komisji likwidacyjnych, w szczególności w zakresie określania warunków uzasadniających prawa osób wymienionych w § 4 ust. 1 lit. a) do e) do nabycia przedmiotów i innych praw majątkowych;
6) rozpoznawanie spraw przekazanych Głównej Komisji na żądanie 1/3 członków lub przewodniczącego okręgowej komisji likwidacyjnej (§ 7 regulaminu okręgowych komisji likwidacyjnych), lub przedstawionych do rozpatrzenia przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego i wydawanie wiążących okręgowe urzędy likwidacyjne uchwał;
7) ustalanie regulaminu prac okręgowych komisji likwidacyjnych (art 18 ust. 4);
8) opiniowanie spraw wniesionych przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego;
9) wykonywanie nadzoru nad działalnością okręgowych komisji likwidacyjnych.

§ 5

Posiedzenia Głównej Komisji Likwidacyjnej zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby. Na wniosek 1/3 członków G. K. L. przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie w terminie miesiąca od wpłynięcia wniosku. Wniosek musi określać przedmiot sprawy, która ma wejść na porządek obrad.

§ 6.

Pisemne zawiadomienia o posiedzeniu G. K. L. wraz z porządkiem obrad posiedzenia powinny być doręczone członkom i ich zastępcom co najmniej na tydzień przed terminem posiedzenia. Zawiadomienie uważa się za doręczone w terminie, jeśli zostało nadane w urzędzie pocztowym na 10 dni przed terminem posiedzenia. Jeśli zawiadomienie zostało doręczone później lub nie doręczone, a członek G. K. L. lub jego zastępca zjawił się na posiedzeniu, zawiadomienie uważa się za doręczone prawidłowo. G. K. L. może ustalać terminy posiedzeń następnych bez obowiązku osobnego zawiadamiania. W tym przypadku przewodniczący powiadomi o terminie posiedzenia tylko nieobecnych członków, przy czym zachowanie jednotygodniowego czasokresu doręczenia nie jest konieczne.

§ 7.

Porządek dzienny ustala przewodniczący. Wszystkie wnioski członków Komisji dotyczące spraw, które mają się znaleźć na porządku obrad, członkowie lub ich zastępcy przesyłają do Biura Głównej Komisji Likwidacyjnej.

Na porządku obrad najbliższego posiedzenia mogą się znaleźć wnioski, które wpłynęły co najmniej na dwa tygodnie przed zebraniem.

Sprawy, które wpłynęły bez zachowania dwutygodniowego terminu lub na samym posiedzeniu, mogą być przedmiotem obrad na podstawie uchwały G. K. L. powziętej na tym posiedzeniu.

Posiedzenia G. K. L. odbywają się w Warszawie w gmachu Ministerstwa Skarbu, jeżeli względy szczególne nie uzasadniają konieczności odbycia posiedzenia w innej miejscowości.

§ 8.

Na posiedzeniach G. K. L. sprawy referowane są przez wyznaczonych przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego urzędników tegoż urzędu.

G. K. L. może zlecić opracowanie i zreferowanie poszczególnych zagadnień i spraw wyznaczonym w tym celu członkom Komisji. Nadto Komisja może wyłaniać dla tych celów podkomisje.

§ 9.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów w obecności co najmniej 7 członków, w tym — przewodniczącego lub jego zastępcy; w razie równości głosów decyduje przewodniczący.

§ 10.

Jeżeli Komisja dojdzie do przekonania, że przedstawiony jej materiał wymaga uzupełnienia, nie decyduje w sprawie lecz wskazuje, w jakim kierunku materiał powinien być uzupełniony.

§ 11.

Przewodniczący może z własnej inicjatywy lub na wniosek członków G. K. L. powoływać biegłych. Opinie biegłych mogą być również przedkładane na piśmie i odczytane na posiedzeniu.

§ 12.

Obecny na posiedzeniu zastępca członka G. K. L.—w razie obecności członka G. K. L. — ma głos doradczy.

§ 13.

Z posiedzeń G. K. L. spisuje się protokół. Protokół posiedzenia prowadzi urzędnik wyznaczony przez Prezesa G. U. L. W protokóle uwidacznia się nazwiska obecnych, władze i instytucje przez nich reprezentowane, przedmiot obrad, treść wniosków i uchwał. Każdy członek Komisji może zażądać wniesienia do protokółu jego oświadczenia i stanowiska w sprawie. Protokół podpisuje przewodniczący i protokólant.

Protokół odczytuje się na następnym posiedzeniu i jest ważny po przyjęciu go przez G. K. L.

§ 14.

Uchwały G. K. L., dotyczące zasad i wytycznych, o których mowa w § 4 pkt. 1 — 5 oraz regulaminu prac okręgowych komisji likwidacyjnych (§ 4, pkt. 7) ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu. O ogłoszeniu innych uchwał w sposób wyżej wskazany decyduje Ministerstwo Skarbu na wniosek przewodniczącego G. K. L.—

---

390. Okólnik z dnia 6 października 1948 r.
w sprawie kwalifikacji podatkowej dopłat na pokrycie niedoborów, powstających na skutek sprzedaży artykułów przemysłu państwowego podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu, po cenach niższych od cen rozliczeniowych central zbytu lub zakładów wytwórczych.

W związku z wątpliwościami podnoszonymi w sprawie kwalifikacji podatkowej dopłat dokonywanych w przemyśle państwowym, podległym Ministerstwu Przemysłu i Handlu — i w ramach tego przemysłu, na pokrycie niedoborów, powstających na skutek sprzedaży artykułów wymienionego przemysłu po cenach niższych od cen rozliczeniowych centrali zbytu — a nawet cen rozliczeniowych fabryk, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kwoty, wypłacane z rachunku różnic cen na pokrycie wspomnianych wyżej niedoborów, nie stanowią składowych części cen za sprzedane towary i wobec tego zgodnie z przepisami dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23)—zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) — nie wchodzą w skład obrotu podlegającego podatkowi obrotowemu.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 7728/3/48).

391. Okólnik z dnia 7 października 1948 r.
w sprawie ograniczenia telefonicznych rozmów międzymiastowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zwróciło uwagę, że wydane przez Prezydium Rady Ministrów zarządzenie z dnia 31 grudnia 1946 r. Nr 0-II-d-2/7 w sprawie nadużywania telefonów służbowych, podane do wiadomości i stosowania okólnikiem z dnia 20 stycznia 1947 r. Nr D. I. 414/1/47, nie jest przestrzegane co w dużym stopniu utrudnia funkcjonowanie aparatu administracyjnego i powoduje szkody dla życia gospodarczego wskutek zwolnienia tempa i sprawności połączeń oraz straty Skarbu Państwa.

W związku z powyższym zarządza się co następuje:

1. Ilość zamawianych telefonicznych rozmów międzymiastowych powinna być ograniczona do wypadków istotnie koniecznych.
2. Czas trwania rozmów międzymiastowych w zasadzie powinien być możliwie krótki.
3. Zamawiający rozmowę międzymiastową powinien podać telefonistce dokładnie nazwisko, względnie stanowisko służbowe osoby, z którą ma być przeprowadzona rozmowa;
4. Przeprowadzający rozmowę międzymiastową powinien być do niej należycie przygotowany przez posiadanie pod ręką potrzebnych akt, a to celem nieprzerywania rozmowy spowodowanej potrzebą zaczerpnięcia odnośnych danych;
5. Poruszanie podczas rozmowy telefonicznej tematów, niewiążących się z omawianą sprawą nie powinno mieć miejsca.

Jednocześnie przypomina się o obowiązku ścisłego prowadzenia zapisku rozmów międzymiastowych, według wzoru przewidzianego § 53 instrukcji gospodarczej, postanowienia którego analogicznie powinny być stosowane w Zarządzie Centralnym Ministerstwa, oraz ograniczenia korzystania z aparatów telefonicznych w sprawach prywatnych.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 31611/1/48).

---

392. Okólnik z dnia 8 października 1948 r.
w sprawie obliczania zaliczek na podatek dochodowy z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej.

Nawiązując do okólnika z dnia 12 lutego 1946 r. Nr D. V3-/1/2/3/46 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 41), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że gdy zgodnie z powołanym okólnikiem podatnik osiąga dochody nieperiodyczne, należy dla obliczenia dochodu rocznego w celu ustalenia stopy podatku, właściwej dla obliczenia zaliczki na podatek dochodowy, przyjmować mnożnik odpowiadający stanowi faktycznemu. Jeśli jednakże chodzi o osoby osiągające przychody z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej trzeba zwrócić uwagę, że przychody te z reguły posiadają charakter sporadyczny zwłaszcza w odniesieniu do osób, dla których nie stanowią one głównego źródła utrzymania, a osiągane są z publikacji w prasie prac naukowych i t. p. zresztą nawet w przypadkach, gdy przychody te posiadają charakter periodyczny, wysokość ich zazwyczaj ulega w poszczególnych miesiącach b. znacznym wahaniom. Biorąc powyższe pod uwagę, Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować stosowanego przez podatników sposobu obliczania zaliczek, polegającego na tym, że jako dochód roczny dla ustalenia właściwej stopy podatku przyjmuje się dochód osiągnięty od początku roku podatkowego, a należną za dany miesiąc zaliczkę stanowi różnica pomiędzy podatkiem obliczonym w/g tej stopy od dochodu osiągniętego od początku roku, a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że przy omówionym sposobie obliczenia, poczynając od miesiąca, w którym dochód osiągnięty od początku roku przekroczył najwyższą kwotę wolną od podatku, obowiązek uiszczania zaliczek ciąży w następnych miesiącach nawet wówczas, gdy kwota dochodu osiągniętego w danym miesiącu obliczona w stosunku rocznym nie przekracza kwoty dochodu wolnej od podatku.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 16668/3/48).

393. Okólnik z dnia 11 października 1948 r.
w sprawie nierozpoczynania nowych robót w końcowej fazie sezonu inwestycyjnego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy, oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo — Uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. Nr D. I. 37081/3/48).

U c h w a ł a
Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów
z dnia 21 września 1948 r.
w sprawie nierozpoczynania nowych robót w końcowej fazie sezonu inwestycyjnego.

Celem uniknięcia trudności, jakie mogą być wywołane zbytnim nasileniem robót i spiętrzeniem wydatków w końcowej fazie sezonu inwestycyjnego, jak również celem niedopuszczenia do pozostawienia na zimę robót rozpoczętych, a nie doprowadzonych do stanu gwarantującego należyte zabezpieczenie, Komitet Ekonomiczny R. M. uchwala zlecić wszystkim Ministerstwom.

zrewidowanie zaplanowanych robót w kierunku:

a) nierozpoczynania po dn. 21 września 1948 r. nowych robót w szczególności robót budowlanych, z wyjątkiem kapitalnych remontów i budownictwa wiejskiego;
W wypadkach szczególnie uzasadnionych rozpoczęcie po 21 września nowej roboty o charakterze inwestycji lub odbudowy może nastąpić tylko po porozumieniu właściwego Ministerstwa z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.
b) ograniczenia robót, których wykończenia nie przewiduje się w okresie do 31. III. 1949 r., do poziomu zapewniającego zabezpieczenie na okres zimowy.

---

394. Okólnik z dnia 14 października 1948 r.
w sprawie regulaminu prac okręgowych komisji likwidacyjnych.

Stosownie do § 14 regulaminu prac Głównej Komisji Likwidacyjnej Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości poniższy regulamin prac okręgowych komisji likwidacyjnych, uchwalony przez Główną Komisję Likwidacyjną na posiedzeniu w dniu 31 lipca 1948 r.

Dyrektor Departamentu
T. Krycki

Regulamin prac okręgowych komisji likwidacyjnych

Na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego Główna Komisja Likwidacyjna ustala na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 75) następujący:

Regulamin prac Okręgowych Komisji Likwidacyjnych.

§ 1.

Członkowie okręgowej komisji likwidacyjnej i ich zastępców powołuje Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego na wniosek Dyrektora O. U. L. przedstawiony w porozumieniu z władzami i instytucjami, o których mowa w art. 17 ust. 1, ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego.

§ 2.

Członkowie i ich zastępcy pełnią swe funkcje do odwołania.

§ 3.

Przepisy art. 7 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 341) oraz art. 24 i 25 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21 poz. 164) z ich późniejszymi zmianami, stosuje się analogicznie również do członków O. K. L. nie będących przedstawicielami władz.

§ 4.

Do zadań okręgowych komisji likwidacyjnych należy:

1) ustalenie w myśl zasad uchwalonych przez Główną Komisję Likwidacyjną i po zasięgnięciu opinii biegłych, ceny sprzedażnej przedmiotów i innych praw majątkowych, zbywanych:
   a) repatriantom,
   b) zdemobilizowanym żołnierzom, żołnierzom służby czynnej, którzy brali udział w walkach o wyzwolenie Polski po dniu 1 września 1939 r., oraz uczestnikom walk partyzanckich o Polskę, z wyjątkiem tych, którzy występowali przeciwko Polsce Demokratycznej.
   c) funkcjonariuszom służby bezpieczeństwa, którzy w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami,
   d) wdowom i sierotom po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę, jako też wdowom i sierotom po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego, oraz osobom, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa,
   e) inwalidom wojennym, pracy i więźniom obozów koncentracyjnych,
   f) spółdzielniom — (art. 10 ust. 2),
   g) dzierżawcom — (art. 31).
2) Ustalanie terminu powrotu, świadczeń nabywcy oraz innych warunków nabycia własności czasowej.
3) Opiniowanie spraw wniesionych przez dyrektora okręgowego urzędu likwidacyjnego.
4) Przedłużanie okresu i ustalanie spłat ratalnych do lat 5 w przypadkach określonych w art. 15 ust. 3.

Przy pełnieniu swych zadań okręgowa komisja likwidacyjna stosuje:

a) przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r.
b) regulamin niniejszy,
c) wytyczne Głównej Komisji Likwidacyjnej w przypadkach nieuregulowanych przepisami wymienionymi pod a) oraz b).

§ 5.

Posiedzenia Komisji zwołuje w miarę potrzeby przewodniczący w drodze zawiadomień pisemnych, doręczonych co najmniej na tydzień przed terminem posiedzenia. Komisja może ustalać terminy posiedzeń następnych bez obowiązku osobnego zawiadomienia. W tym przypadku przewodniczący powiadomi o terminie posiedzenia tylko nieobecnych członków, przy czym zachowanie jednotygodniowego czasokresu nie jest konieczne.

Piśmienne zawiadomienia o posiedzeniu winny zawierać porządek dzienny z wyszczególnieniem spraw, mających być przedmiotem obrad.

Porządek dzienny ustala przewodniczący.

§ 6.

Na posiedzeniach komisji sprawy referowane są przez wyznaczonych przez dyrektora okręgowego urzędu likwidacyjnego, urzędników tegoż urzędu.

Komisja obraduje bez udziału osób zainteresowanych.

Członkom O. K. L. przysługuje prawo przeglądania w okręgowym urzędzie likwidacyjnym akt spraw, po wniesieniu tych spraw na porządek dzienny.

§ 7.

Uchwały komisji zapadają większością głosów w obecności co najmniej 4-ch członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy, w razie równości głosów decyduje przewodniczący (zastępca).

Na żądanie co najmniej 1/3 obecnych na posiedzeniu członków O. K. L. sprawa przekazana będzie do rozpoznania Głównej Komisji Likwidacyjnej bez względu na wynik głosowania. Żądanie to musi być zgłoszone do protokółu na tym samym posiedzeniu.

To samo uprawnienie służy przewodniczącemu O. K. L.

Zgłoszenie powyższego żądania wstrzymuje wykonanie uchwały do czasu rozpoznania jej przez Główną Komisję Likwidacyjną. Uchwała Komisji Głównej w tej mierze jest dla okręgowej komisji likwidacyjnej wiążąca.

§ 8.

Z posiedzeń komisji spisuje się protokół, który prowadzi urzędnik O. U. L.

W protokóle uwidacznia się imiona i nazwiska obecnych członków O. K. L., władze i instytucje przez nich reprezentowane, przedmiot obrad, treść wniosków i uchwał.

Każdy członek komisji może zażądać wniesienia do protokółu jego oświadczenia i stanowiska w sprawie.

Protokół podpisuje przewodniczący oraz protokólant.

Protokół odczytuje się na następnym posiedzeniu i jest ważny po przyjęciu go przez O. K. L.

§ 9.

Jeśli Komisja dojdzie do przekonania, że przedstawiony jej materiał wymaga uzupełnienia, nie decyduje w sprawie, lecz wskazuje, w jakim kierunku materiał powinien być uzupełniony.

O. K. L. może powoływać biegłych, jak również może dokonać wizji lokalnej. Opinie biegłych mogą być również przedkładane na piśmie i odczytywane na posiedzeniu.

§ 10.

O. K. L. nie jest wiązana przy powzięciu uchwał opinią biegłych. Jednakże o ileby cena sprzedażna miała być ustalona w niższej wysokości niż szacunek sporządzony przez biegłych, odpowiednio umotywowana uchwała O. K. L. winna być przedłożona Głównej Komisji Likwidacyjnej z aktami sprawy do zatwierdzenia, chyba, że obniżenie ceny poniżej szacunku biegłych będzie uzasadnione wytycznymi ustalonymi przez Główną Komisję Likwidacyjną.

Przewodniczący
Głównej Komisji Likwidacyjnej
B. Siwiński
Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego

---

395. Okólnik z dnia 15 października 1948 r.

w sprawie: 1) wyjaśnienia przepisów okólnika z dnia 27 lipca 1948 r. w sprawie rozrachunku między instytucjami kredytowymi z tytułu posiadanych weksli przedwojennych i okupacyjnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 77, poz. 324)) oraz 2) takiegoż rozrachunku z tytułu akceptów Banku Akceptacyjnego Sp. Akc.

I.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre instytucje kredytowe nieprawidłowo interpretują przepisy powołanego okólnika z dnia 27 lipca r. b. w szczególności zaś w odniesieniu do akceptów Banku Akceptacyjnego. Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. W rozumieniu okólnika z dnia 27 lipca 1948 r. i niniejszego okólnika:

a) instytucją kredytową wierzycielską jest instytucja, która zrefinansowała innej instytucji kredytowej przedwojenne lub okupacyjne weksle i posiada je w portfelu lub zachowała do nich prawa,

b) instytucją kredytową podawczą jest instytucja, która refinansowała w innej instytucji kredytowej weksle z okresu przedwojennego lub okupacyjnego.

2. Zarządzenia ujęte w punkcie 7 okólnika z dnia 27 lipca 1948 r. należy stosować do wszystkich posiadanych przez instytucję kredytową przedwojennych i okupacyjnych weksli, a nie tylko do przyjętych w myśl powołanego okólnika.

3. Do akcji umorzeniowej utraconych weksli (podpunkt e punktu 7 powołanego okólnika z dnia 27 lipca 1948 r.) jest, w myśl art. 96 prawa wekslowego z dnia 28 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 37. poz. 282), powołana jedynie ta instytucja kredytowa, która weksel utraciła.

II.

W sprawie rozrachunku między instytucjami kredytowymi z tytułu akceptów Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. zarządza się co następuje:

1. Instytucja kredytowa wierzycielska przedstawi bez zwłoki Bankowi Akceptacyjnemu posiadane akcepty celem ustalenia czy i ewent. jakie wpłaty przyjął Bank Akceptacyjny na poczet tych akceptów.

2. Bank Akceptacyjny uzna instytucję kredytową wierzycielską sumą przyjętej wpłaty w kapitale na poczet akceptu na rachunku „starym" bądź „okupacyjnym" bądź też „polskim" w zależności od tego na jaki rachunek Bank Akceptacyjny przyjął wpłatę.

3. Po uznaniu instytucji kredytowej wierzycielskiej za wpłaty jak w punkcie 2, Bank Akceptacyjny albo zatrzyma akcept, o ile został całkowicie spłacony, albo też, przy częściowej spłacie, odpisze z akceptu zainkasowaną sumę i zwróci akcept instytucji kredytowej wierzycielskiej.

Jednocześnie Bank Akceptacyjny uzna — przy zawiadomieniu — instytucję kredytową — wystawcę akceptu na jej rachunku kredytu akceptacyjnego sumą opłaconych akceptów.

4. Instytucja kredytowa wierzycielska dokona, po uwzględnieniu akceptów rozliczonych bezpośrednio z Bankiem Akceptacyjnym (punkty 2 i 3), rozliczenia z instytucjami kredytowymi podawczymi co do reszty posiadanych akceptów w trybie przewidzianym w punktach 3, 4, 5 i 6 powołanego okólnika z dnia 27 lipca 1948 roku.

5. Instytucja kredytowa podawcza, nie będąca jednocześnie wystawcą akceptu, stając się w myśl p. 8 okólnika z dnia 27 lipca 1948 r. instytucją kredytową wierzycielską, — dokona rozliczenia z tytułu posiadanych akceptów Banku Akceptacyjnego z wystawcą traty—w trybie przewidzianym w punktach 3, 4, 5 i 6 powołanego wyżej okólnika.

6. O ile z akceptów zobowiązana jest w charakterze wystawcy instytucja kredytowa obecnie nie istniejąca, wówczas instytucja kredytowa wierzycielska będąca pierwszym żyrantem po wystawcy akceptu, dokona bezpośredniego rozliczenia z Bankiem Akceptacyjnym.

7. Instytucja kredytowa będąca wystawcą traty zwróci ją Bankowi Akceptacyjnemu, który uzna za to odnośny rachunek kredytu akceptacyjnego.

8. Wszystkie instytucje kredytowe sporządzą niezwłocznie i prześlą Bankowi Akceptacyjnemu wykazy utraconych akceptów. Wykazy te powinny, o ile możności, zawierać wszystkie cechy istotne utraconych akceptów, a więc: datę wystawienia, datę płatności, wystawcę, żyranta i sumę akceptu.

9. W związku z powyższym sposobem rozrachunku należy zaniechać dalszego odprowadzania do Banku Akceptacyjnego wpływów z układów konwersyjnych, stanowiących podstawę otrzymanego przez instytucję kredytową kredytu akceptacyjnego.

Zastępca Dyrektora Departamentu
Wł. Szmidt

(Znak Min. Sk. D. II. 15202/5/48).

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione przez firmę Szafrański Wincenty w Warszawie blankiety kwitów kasowych Seria A. 1 za NrNr 596451 — 596500.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione podczas transportu i przeznaczone dla Izby Skarbowej w Warszawie blankiety kwitów kasowych Seria A. 41 za NrNr 754001—764650, 769001 — 769400.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione podczas transportu i przeznaczone dla Izby Skarbowej w Bydgoszczy blankiety kwitów kasowych seria A. 39 za Nr 604001 — 604050.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione przez lekarza weterynarii rzeźni miejskiej w Ostrowi Mazowieckiej niewykorzystane blankiety pokwitowań na pobór podatku od płatników dokonujących uboju, Seria B, od Nr 160108 do 160150 włącznie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Zagubione przez firmę „Bar-Kawiarnia" „Pod 8-ką" w Warszawie blankiety kwitów kasowych Seria B. 12 za NrNr 222551 — 222600 unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z godłem państwowym i napisem w otoku „Ochrona Skarbowa Nr 560", zagubiony przez kontr. rewid. skarbowego w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej we Włocławku.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Zagubione przez firmę Gwardys Stanisław i S-ka w Łodzi blankiety pokwitowań kasowych z bloczków kasowych wzór Nr. 1 Seria G 7 za NrNr 005201 — 005250 unieważnia się.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć urzędową do laku, o średnicy 30 mm, z napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa 583", zagubioną przez komisarza akc. w Rejonie Kontroli Akcyzowej w Choszcznie, okręgu Izby Skarbowej w Szczecinie.

OGŁOSZENIA
O unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 725, wystawioną przez Izbę Skarbową w Łodzi w dniu 31. XII. 1947 r. dla Wojtowicz Zofii, żony Romana, podreferendarza.

„Unieważnia się legitymację urzędową Nr 374 wystawioną przez Izbę Skarbową w Szczecinie, dla ob. Kempskiego Henryka, kontraktowego pracownika w 3 Urzędzie Skarbowym w Szczecinie".

„Unieważnia się legitymację Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dnia 31. XII. 1947 r. Nr 15 na imię Ireny Dąbrowskiej, żony Stanisława, inspektora DPMS".

„Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 482 wystawioną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu ob. Eli Weryńskiej — żonie komisarza skarbowego Weryńskiego Franciszka".

„Skradzioną legitymację Nr 200 — na r. 1948 na nazwisko Szykulskiej Leokadii, wystawioną przez Izbę Skarbową w Warszawie, unieważnia się".

„Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 1534, wystawioną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu ob. Szwagrzykowi Eugieniuszowi, kontr. sekr. rach.

„Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 7516 wydaną dnia 27. II. 1948 r. przez Państwowy Zakład Emerytalny ob. Daszkiewicz Annie, emer. pom. techni. D. O. K. II".

„Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 220 wydaną dnia 19. XII. 1947 r. przez Państwowy Zakład Emerytalny ob. Bratańcowi Władysławowi, emer. chorążemu".

„Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 1879 wydaną, dnia 16. I. 1948 r. przez Państwowy Zakład Emerytalny ob. Łyczkowskiemu Janowi, emer. asystentowi poczt".

Unieważnia się zgubioną w dn .10 września 1948 r. w Warszawie legitymację urzędową Nr. 29, wydaną przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Zapałczanego dla ob Grzybowskiego Stanisława, pomocnika magazyniera Dyrekcji P. M. Z. —

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 22, wystawioną przez Izbę Skarbową w Łodzi w dniu 31. XII. 1947 r. dla Rydel Kamili, żony Wacława, prow. st. rejestratora.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 251, wystawioną przez Izbę Skarbową w Łodzi w dniu 31. XII. 1947 r. dla Skrzeczkowskiej Heleny, żony Franciszka podkomis. sk.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B.	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
389	W sprawie regulaminu prac Głównej Komisji Likwidacyjnej.	Z	12 X. 1948 r.																					X	
390	W sprawie kwalifikacji podatkowej dopłat na pokrycie niedoborów, powstających na skutek sprzedaży artykułów przemysłu państwowego, podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu, po cenach niższych od cen rozliczeniowych central zbytu lub zakładów wytwórczych.	O	6 X. 1948 r.	D. V. 7728/3/48											X										
391	W sprawie ograniczenia telefonicznych rozmów międzymiastowych.	O	7 X. 1948 r.	D. I. 31611/1/48																					X
392	W sprawie obliczania zaliczek na podatek dochodowy z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej.	O	8 X. 1948 r.	D. V. 16668/3/48											X										
393	W sprawie nierozpoczynania nowych robót w końcowej fazie sezonu inwestycyjnego.	O	11 X. 1948 r.	D. I. 37081/3/48		X																			
394	W sprawie regulaminu prac okręgowych komisji likwidacyjnych.	O	14 X. 1948 r.																					X	
395	W sprawie: 1) wyjaśnienia przepisów okólnika z dnia 27 lipca 1948 r. w sprawie rozrachunku między instytucjami kredytowymi z tytułu posiadanych weksli przedwojennych i okupacyjnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 77, poz. 324) oraz 2) takiegoż rozrachunku z tytułu akceptów Banku Akceptacyjnego Sp. Akc.	O	15 X. 1948 r.	D. II. 15202/5/48					X																

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 362, wystawioną przez Izbę Skarbową w Łodzi w dniu 31. XII. 1947 r. dla Jaksoń Marii, żony Stefana podreferendarza.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 944, wystawioną przez Izbę Skarbową w Łodzi w dniu 31. XII. 1947 r. dla Jankowskiego Zbigniewa, prow. rejestratora.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 2310, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dnia 17. I. 1948 r. ob. Helenie Kindler, emer. nauczycielce.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 6041, wystawioną w dniu 6. II. 1948 r. przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. dr. Teubera Stefana, emer. prof. gimn.

OGŁOSZENIE.

o unieważnieniu tymczasowego upoważnienia na dokonanie rewizji.

„Unieważnia się zagubione tymczasowe upoważnienie na dokonanie rewizji Nr 59, wydane przez O. I. O. S. w Białymstoku na nazwisko Sosnowskiego Mirosława kontr. st. rejestratora w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Białymstoku".

SPROSTOWANIE

W komunikacie o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych Seria B, skradzionych poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Wieluniu, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 21 z dnia 25 lutego 1948 r., zamiast podanych pokwitowań kasowych za Nr 189923a — 189940e, powinno być za Nr 189823a—189840e, co niniejszym prostuje się.

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.